

Για να είμαστε όμως δίκαιοι πρέπει ν' αφαιρέσουμε από τα έξοδα του 1908 590 χιλ. για έξοδα θασών και μεταλλείων και δρυχείων, που ύστερα από τη σύσταση του Υπουργείου της Έθν. Οικονομίας δε βαρύνουν πια τον προϋπολογισμό του Υπουργείου των Οικονομικών του 1912 και 1911, ενώ βαρύνουν αυτόν στο 1908. Και μετά την αφαίρεση αυτή από το 1908 μένουν έξοδα Διοικήσεως των Οικονομικών που μπορούν να συγκριθούν άμερόληπτα.

1912	1911	1908
7.554 χιλ.	8.114 χιλ.	6.254 χιλ.

Το 1911 λοιπόν δείχνει έξοδα περισσότερα από το 1912! Αυτό το χρωστάει στις παλιές άμαρτίες που πλήρωσε για χρήσεις των παλιών ετών 1907-1910, που φτάνουν το ποσό του 1.200 χιλ. Δεν φαίνεται όμως αυτό στους τελειωτικούς αριθμούς γιατί το σκεπάζουν τα μικρότερα έξοδα των προσφύγων, που θα έχη το 1912.

Από την άλλη μεριά όμως βλέπουμε να έχη το 1912 έξοδα οίκονομ. διοικήσεως μεγαλύτερα από το 1908 κατά 1.300 χιλ. και αυτή η αύξηση προέρχεται από αύξηση των εξόδων για προσωπικό του Υπογραφείου, και ιδίως των Ταμείων (744 χιλ.), ύστερα σε αυξήσεις πάλι του προσωπικού των Τελωνείων και της Τελωνειακής Αστυνομίας χάρη στον τελευταίο νόμο περί Τελωνειακής Αστυνομίας.

(Στο άλλο φύλλο τέλος (Γ'): τα υπόλοιπα έξοδα και η δημοσιονομική πολιτική μας) Ο ΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Δευτέρα 9 Γεννάρη—Κυριακή 15 Γεννάρη.

ΡΩΜΑΙΙΚΑ. Μας θύμισαν, τι γράψαμε για το νόμο των κοινοτήτων σε άλλο φύλλο του «Νουμά» θα διαβάσαμε για το πώς έγιναν οι εκλογές των επιτρόπων στις διάφορες ένορίες του Πειραιά. Είναι γνωστό, πώς, με το νέο νόμο περί ένοριών, τους επιτρόπους δέν τους βγάξει πια το δημοτικό συμβούλιο μά οι ίδιοι οι ένοριτες. Έγιναν λοιπόν στον Πειραιά στις 8 του μηνός οι πρώτες εκλογές και δέν μπορούμε να πούμε πώς πέτυχε ο σκοπός του νόμου· γιατί έξην που ψήφισαν μόλις 5 1)2 0)0 απ' τους ένοριτες, έγιναν κι άλλα σκάνδαλα, που αποδείχνουν πώς προτού δοθούν περισσότερες πολιτικές έλευτερίες πρέπει να φροντίσουμε να μορφωθεί ο κόσμος πολιτικά για να μπορεί να τις χρησιμοποιήσει. Και για να μορφωθεί σωστά πρέπει να βρεθούν οι αφιλόκερδοι άνθρωποι που ν' αναλάβουν τη δου-

λειά αυτή, που να κάνουν συνειδητούς τους καθημερινούς οικονομικούς άγώνες ανάμεσα τω διαφόρων τάξεων, που να κινήσουν σε συνεργασία μακριά από προσωπικά πάθη όσους έχουν κοινά συμφέροντα, όσους πολεμούν κοινόν έχτρο.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ. Διαβάζουμε στις έφημερίδες πώς στο Ναύσταθμο δουλεύουν μέρα νύχτα ταχτικοί κι έκτακτοι τεχνίτες για να έτοιμασκει ως το Μάρτη δολόκληρος ο στόλος μας και πάει στην 'Αλεξάνδρεια «προς αναρρίπισιν της φιλοπατρίας των εκεί όμογενών». Δέν είναι δυνατόν, κ. Βενιζέλε, στην Πρωθυπουργία σας να λείψουν τέτοια καραγκιοζιλίκια;

ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΜΜΑ. Στο «Χρόνο» της Τετάρτης δημοσιεύτηκε το πρόγραμμα ενός νέου κόμματος που ώνσμάστηκε προοδευτικό. Το πρόγραμμα συμφωνεί στα περισσότερα σημεία με τις γνώμες μας· μίν ξέροντας όμως τα πρόσωπα και τους σκοπούς τους θα τηρήσουμε προς το παρόν επιφυλακτική στάση απέναντί του. Ένα πράμα τονίζουμε από τώρα, πώς αν οι ιδρυτές του νέου κόμματος σκέφτονται να εργαστούν σοβαρά και με ειλικρίνεια, θα προσθέσουν στο πρόγραμμά τους και την κατάργηση κάθε διάταξης που περιορίζει τη σκέψη — και το κυριώτερο δέ θα ανακατωθούν στην πολιτική προτού μορφώσουν και οργανώσουν εκείνους, που τα συμφέροντά τους θα αντιπροσωπεύει το κόμμα.

ΓΑΥΚΕΣ ΜΑΤΙΕΣ. Έννοούμε αυτές των αντιπολιτευόμενων έφημερίδων στους άρχηγούς των παλιών κομμάτων. Μά τι να χάνει τον κόπο του κανείς να μιλει για τα φύλλα αυτά; Ός τα προχτές έβριζαν τα παλιά κόμματα και ζητωκραύγαζαν για το Βενιζέλο. Τώρα αν έχασαν τις έλπίδες τους για προσωπικά κέρδη θέλουν πάλι με τρόπο περισσότερο ή λιγώτερο εύσχημο να ξαναγκαλιάσουν τους παλιούς. Αρχισε φαίνεται να βγαίνει πάλι εύωδια απ' το άνοιγμα του πουγγιού του Μαυρομυχάλη — ίσως για άλλους να εξασφαλιστηκε καμμιά θέση στην ύπουργική άγκαλιά του Θεοτόκη. Έτσι με άνορθωτικό χαδά αρχίζουν να έξυμνιούνται ένας ένας οι παλιοί άρχηγοί, που άδικα τους πήρε το ρεύμα, ενώ αυτοί για τις προσωπικές άρετές τους είταν άξιοι καλλίτερης τύχης! Ένας απ' αυτούς είταν φυσικά κι ο κ. Θεοτόκης που έρωτοτροπώντας με το Διευθυντή της «'Αθήναι» μας παρέχει την απόλαυση να διαβάσουμε τις γεροντικές σκέψεις και κρίσεις του και την επίκριση της προδοτικής πολιτικής του Βενιζέ-